

POSTANOWIENIE

Dnia 28 marca 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Antoni Górski (przewodniczący)

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

SSN Marian Kocon (sprawozdawca)

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 28 marca 2007 r.

skargi B. S.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia

Sądu Okręgowego w Z.

z dnia 8 czerwca 2005 r.,

wydanego w sprawie z wniosku wierzyciela Przedsiębiorstwa Instalacyjno -

Budowlanego "I." G., M. spółki jawnej w G.

przeciwko dłużnikowi J. S. i małżonce dłużnika B. S.

o nadanie klauzuli wykonalności przeciwko małżonce dłużnika,

**odrzuca skargę i zasądza od skarżącej B. S. na rzecz
Przedsiębiorstwa Instalacyjno - Budowlanego "I." G., M. spółki
jawnej kwotę 1800 zł (tysiąc osiemset) tytułem kosztów
postępowania skargowego.**

Uzasadnienie

Tytułowi egzekucyjnemu wydanemu przeciwko spółce jawnej, któremu, na podstawie art. 778¹ k.p.c., nadano klauzulę wykonalności przeciwko wspólnikowi tej spółki, Sąd Okręgowy postanowieniem z dnia 8 czerwca 2005 r. nadał, w trybie art. 787 k.p.c., klauzulę wykonalności także przeciwko małżonce wspólnika (skarżącej).

Skarżąca od tego postanowienia nie wniosła zażalenia. Zaskarżyła natomiast to postanowienie skargą o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Na wstępie należy zauważyć, że Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 11 sierpnia 2005 r., III CNP 4/05 (OSNC 2006, nr, poz. 16) uznał, iż od postanowienia w przedmiocie nadania klauzuli wykonalności tytułowi egzekucyjnemu skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia nie przysługuje (art. 424¹ § 1 k.p.c.). Zgodnie bowiem z art. 424¹ § 1 k.p.c., skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia – ustanowiona ustawą z dnia 22 grudnia 2004 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz.U. z 2005 r. Nr 13, poz. 98) – przysługuje od prawomocnego orzeczenia sądu drugiej instancji kończącego postępowanie w sprawie, a w wyjątkowych wypadkach, określonych w art. 424¹ § 2, także od prawomocnego orzeczenia sądu pierwszej instancji. W obu wypadkach przedmiotem zaskarżenia może być prawomocne orzeczenie kończące postępowanie w sprawie. Zważywszy zaś, że nadanie klauzuli wykonalności następuje w postępowaniu pomocniczym, toczącym się poza ramami sprawy głównej i tylko w celu jej uzupełnienia, to postanowienie w tym przedmiocie – nadające klauzulę lub odmawiające jej nadania – nie jest orzeczeniem kończącym postępowanie w sprawie.

Gdyby jednak nie podzielić powyższego poglądu, to trzeba mieć na uwadze, że zgodnie z art. 424¹ § 1 k.p.c., skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia przysługuje od prawomocnego orzeczenia sądu drugiej

instancji kończącego postępowanie w sprawie, gdy przez jego wydanie stronie została wyrządzona szkoda, a zmienie lub uchylenie tego orzeczenia w drodze przysługujących stronie środków prawnych nie było i nie jest możliwe. Przepis ten wyraża zasadę, że przesłanką dopuszczalności skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia jest wykorzystanie przez stronę przysługujących jej środków prawnych. Wyjątek od wskazanej zasady przewiduje art. 424¹ § 2 k.p.c., który w sytuacji, gdy strona nie skorzystała z przysługujących jej środków prawnych, dopuszczalność skargi uzależnia od kumulatywnego spełnienia dwóch przesłanek: istnienia wyjątkowego wypadku oraz występowania niezgodności z prawem o kwalifikowanym charakterze, wynikającej z naruszenia podstawowych zasad porządku prawnego lub konstytucyjnych wolności albo praw człowieka i obywatela. Skarżąca nie wykazała, że w przedmiotowej sprawie wystąpił wyjątkowy wypadek, który uniemożliwił jej zaskarżenie postanowienia z dnia 8 czerwca 2005 r. Ograniczyła się bowiem jedynie do stwierdzenia, iż nie ponosi winy w nieterminowym wniesieniu środka zaskarżenia z powodu „zamieszkiwania pod innym adresem”.

Na koniec, nie sposób podzielić stanowiska skarżącej, że niezgodność z prawem postanowienia z dnia 8 czerwca 2005 r. o nadaniu przeciwko niej klauzuli wykonalności wynika z naruszenia podstawowych zasad porządku prawnego lub konstytucyjnych wolności lub praw człowieka i obywatela.

Z tych przyczyn orzeczono, jak w postanowieniu (art. 424⁸ §2 k.p.c.).